

[Baunsgaard.]

også hvad angår indkomstpolitikken. Også det vil jeg da gerne kvittere for.

Jeg kan godt acceptere, som det ærede medlem hr. Erik Kragh sagde det, at afspændingen i Europa for en vis dels vedkommende kan være forårsaget af atommagtbalancen. Det tror jeg er en realistisk betragtning, men så er det også, jeg vil advare ganske indtrængende imod, at vi forrykker denne balance. I dag ved jo alle, der følger med i udenrigspolitik, at vi vel ikke på noget tidspunkt siden anden verdenskrigs slutning har været så nær ved afgrunden, som da Cubakonflikten brød ud, og Cubakonflikten var jo forårsaget af en forrykning af atommagtbalancen til ugunst for vesten. Men er det ikke netop en opfordring til os i vesten om nu ikke at forrykke den med modsat fortegn? Det er da helt klart, at hvis verdensfreden trues af en forrykning til ugunst for vest, har vi ingen rimelig grund til at antage, at det samme ikke vil ske, hvis den forrykkes til ugunst for øst. Derfor er hele dette atomproblem så vigtigt, og derfor kan vi ikke lade det ligge.

Den højtærede udenrigsminister siger til mig, at han egentlig ikke ønskede at oplyse om, at vi ville affinde os med NATO-atomslagstyrken, men debatten i tinget havde tvunget ham til at oplyse om det. (*Udenrigsministeren* [Per Hækkerup]: (Ikke i tinget, debatten i offentligheden!). Debatten i offentligheden, vel. Jeg må så sige, at jeg kan godt se en almindelig diplomatisk og, om man vil, udenrigspolitisk interesse deri, og jeg kan også godt se ministerens taktiske fordel i ikke at have gjort det, men det til trods vil jeg alligevel sige, det var godt, vi havde en debat, så regeringen blev nødt til at offentliggøre det. Jeg tror, simpelt hen, det er demokratiets forudsætninger også i udenrigspolitik, at man ved, hvad det er, regeringen vil i de enkelte spørgsmål, så jeg var glad for det, til trods for at jeg godt kan se det andet.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Debatten burde ikke forlænges, men der er fremsat en påstand, som tvinger mig til at aflevere en bemærkning, og så risikerer jeg, at der kommer en bemærkning eller to mere.

Påstanden er fremsat af det ærede medlem hr. Erik Kragh, som herfra har sagt, at Aksel Larsen i går forsvarede de kommunistiske stormagters politik. Jeg er nødt til at gøre opmærksom på, at denne påstand kun kan være fremsat af et æret medlem, som overhovedet ikke har hørt, hvad jeg sagde. Et studium af fortrykket og min udtalelse om Danmarks udenrigspolitik vil vise, at jeg har ret i dette, og jeg håber det ærede medlem hr. Erik Kragh vil foretage dette studium.

Jeg kan ikke dy mig for at sige til den højtærede statsminister, at jeg takker for, at jeg nu fik oplysning om, at det, han er vred på mig for, er, at jeg har splittet det kommunistiske parti. Jeg troede, at det var den omstændighed, at socialistisk folkeparti overhovedet eksisterede, eller at der overhovedet eksisterede et andet arbejderparti end socialdemokratiet, men jeg forstår altså, at han er vred over, at det kommunistiske parti er blevet sprængt og ikke mere er repræsenteret her i salen.

Og så endelig, vi har jo hørt denne debat. Vi har hørt også diverse ministertaler, og jeg kan ikke lade være med at fortælle tinget, at jeg har fundet det påkrævet at belønne en minister med en femøre; man ved, at jeg er modstander af inflation, så jeg går ikke højere. Hvis nogen er i tvivl om, hvilken minister det er, så har de ret til at gætte tre gange, men jeg tror nok, at de fleste kan nøjes med at gætte én gang.

(Kort bemærkning).

Iver Poulsen: Når jeg har bedt om ordet for en kort bemærkning, er det, fordi jeg gerne vil forsøge at forebygge en mulig misforståelse.

Den højtærede statsminister sagde efter at have omtalt forskellige forhold vedrørende værdifast tillægspension til alle, at det er muligt, at de uafhængige ikke kan lide den slags foranstaltninger. Jeg vil gerne understrege, så stærkt som jeg kan, at hvis statsministeren har tænkt på med foranstaltninger at sikre vore ældre medborgere en virkelig god og tryk alderdom, så har vi ikke noget imod dem, tværtimod. Vi har gentagne gange givet udtryk for vor store interesse netop for en solid pensionsordning. De foranstaltninger, vi er imod, er tvangsforanstaltningerne, det er de store